

[Augsburg], 14. Januar 1553

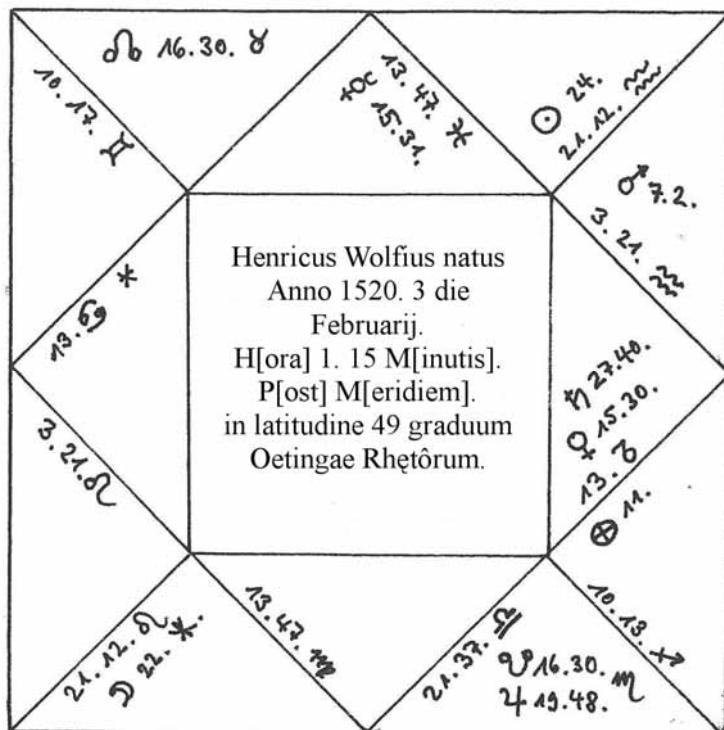
An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 232.

Druck: Hartig S. 224f. (Auszug).

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario. Domino et amico suo colendo. Nürnberg.
 S. P. D. Dedi nudiustertius Thomae Löffelholtz petenti literas ad te, quibus tuis respondebam. sed quia illas per incuriam ab eo amissas suspicor: idem argumentum repetere necesse habeo, ne vel negligentiae accuser, vel voluntati erga me tuae tam paeclarae desim. Augustae igitur praeter omnem expectationem et substi, et in D. Ioannis Iacobi Fuggeri familiam sum receptus: in qua alterum iam annum inscribendis et digerendis copiosiss[imae] Bibliothecae libris, atque ijs qui desunt conquirendis sum occupatus. Victu cum hero communi vtor, qui splendor in hac vrbe et honos non paruu existimatur. accepi et duas integras vestes ab eo satis honestas, in congressibus et colloquijs me potius vt amicum tractat, quam vt famulum. De stipendio certi nihil habeo, quam quod Carino meam apud eum causam agenti respondit, ne laboraret, se et nosse Wolfium et pro dignitate ac liberaliter cum eo acturum. Haec pollicitatio etsi mihi spem bonam facit, tamen mense Decembri proximo, cum iam peculium meum exhaustum esset, oraui, vt me de statu meo certiore redderet. idq[ue] se facturum dixit: sed nondum quicquam factum est. Itaque indies occasionem aucupor responsi extorquendi. quod vtinam et laboribus meis, quos certè sustinui molestissimos et illius magnificentia dignum sit. Etsi mora haec et tergiuersatio me nonnihil terret, καὶ ἡ φιλοσοφία διὰ τὸν καιρὸν ἐπικήρως διακειμένη. Sum equidem natura προετικώτερος χρημάτων τοῦ δέοντος: et sororum calamitates quae omnib[us] penè fortunis in mutatione rei pub[licae] sunt euersae, et fratriis conditio, qui nunc Nordlingae et pecunia et spe etiam propemodum destitutus cum molestia viuit, efficiunt, vt mihi vehementer opus sit liberali vel domino vel patrono. Quodsi herus expectationi meae non responderit, haud scio quid sit agendum. αἰσχρὸν γὰρ δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι, et quounque me vertero, omnia aequè misera aut etiam miseriora video. Nam ad aulicam vitam non satis habeo vel ostentationis vel calliditatis. In Academijs difficile est obtainere honestum locum, qui vt contingat, eum tueri aequè difficile. οὐ γὰρ ἔγω εἰμὶ μουσικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς λέγειν. Scholarum porrò aerumnas si tolerare potuisse: iam olim mediocrem et certam sedem habuisse. Valde igitur dubito, ἐὰν ἐνθάδε ἀποτύχω, quid mihi sit consilij capiendum: quo me vt iuues pro humanitate tua plurimum oro. Nam ante Cal[endas] Februarias me spero de rebus meis fore certiorem. Praestare enim puto maturè repulsam pati, quam diutius vana spe laetari: id quod nec Fuggerorum nec meis rationibus conductit. Equidem cupio familiae ornatissimae καὶ μουσικοτάτη prae omnib[us] inseruire: sed et eorum officij esse puto vt liberalitate erga me vtantur. Nam turpe mihi fuerit in patria contemni, cum in Gallijs honoratus esse potuisse, nisi valetudo et metus quidam obstitisset. Atque haec hactenus. Cur autem D. Carolouicij liberalitate vti non potuerim, peregrinationes illius et Parthenopaea obsidio effecerunt: qui si adhuc eādem erga me voluntate fuerit, et hic aliquid secus acciderit: non recuso eius patrocinium etsi vereor, vt expectationem tanti viri de me sustinere possim. Sed vtut caetera erunt, fidem et diligentiam nemo vnquam in me desiderabit, et fortasse assiduitate laboris nauare aliquid atque efficere potero: quem equidem non fugio. οἱ γὰρ φαῦλοι τῶν βροτῶν τοῦ πονεῖν ἡνῶμενοι θανεῖν ἐρῶσι. Ego verò, quantum valetudinis meae tenuitas patitur, non recuso quiduis honestè perpeti, τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶς εἶναι μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι καὶ μνησθεῖεν ἀν καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Dedit mihi natura honestum animum et

liberalem, sed eundem cum seruili et corpore et fortuna copulauit, neque tamen tantum robur addidit, vt profiteri audeam ὅτι λέων καὶ ἀλοὺς ἔστι λέων. Cyprianus se tabulas suas quamprimum ad te missurum promisit. Titulus hic est: Methodus procedendi in directionibus illustrata exemplis. Tabulae positionum 54. Tabulae ascensionum obliquarum productae vsque ad 81 gradus latitudinis. Cuiusmodi sint, legendo cognosces. expressae sunt hic anno superiore, sed nondum editae propter tempora apud autorem adhuc delitescunt. Quantis tu et sumptibus et molestijs cum omni familia domo absis, facile intelligo, et saepe mecum fortunam tuam miseror, quae tibi ac potius literariae reipublicae tranquillitatem et ocium neget: quo minus eruditissimis lucubrationibus de studiosis hominibus benemereri possis. Vtinam vero tuis vtriusque linguae commentarijs ea adjicias quae te alio loco dicturum esse constituisti. Incredibilem enim id opus et fructum habet ob doctrinae exquisitiae copiam, et delectationem propter varietatem. Itali multa moliri dicuntur. in primis Franciscus Robortelius, qui Patauij Lazaro Bonamico successit, videlicet Aeschyli emendationem cum commentarijs. Item Callimachum et enarrationem Rheticorum ad Theodectem. Paulus Iouius secundum historiarum sui temporis tomum edidisse fertur, et Pandectae Florentinae iam editæ sunt, si vera ad me scripsit Georgius Tannerus, quem tibi notum esse puto. Paulus Manutius præ manibus habet libros de Romanorum magistratibus. Expectatur Isocrates emendatione a Venetis. Arnoldus Arlenius molitur graecos commentarios in totum Platonem.¹ Ego superiore anno meam interpretationem recognoui, ac totum ferè orationis genus mutauit. Misi ad Oporinum, qui, si promissis stabit, edet breui. Lutetiae quidem a Vascosano typographo cui tam Demosthenem quam Isocratem correctos, vt tum licuit, dedi, perfide sum delusus. Sed tamen ex eo incommodo id commodi nunc capio, vt succisiuis horis emendarim omnia diligentius, et Criticos minus mihi posthac pertimescendos esse arbitrer: modò Oporinus fidem seruet, et φιλαληθῶς μᾶλλον ἡ τυπογραφικῶς mecum agat. Vtinam verò mensem vnum et loca diligentius considerare licet tibi nonnihil mol quam conditione adiumento sis: s[ic] suo. Versatus es Auenione aliquo non infelicer, q[uod] mansisset, et ren sorores meae exu et ipse quod pecu eius aptissimum, Sin talem expect: relicta medicina, coniecturis astrol dubitem te, si se erimus obseruant

int. quae res etsi adhuc rogaro, si commendatione sfacturum officio iennium adeptus, cit et medicinam Quod si in Gallijs Nordlingam, vbi ēndium e publico, leretur, et naturae i daretur occasio. ti nauare operam tur. si quid modò immendo, vt non etuo et sumus et no 1553.

nymus] Wolfius.

¹Arnoldus ... Platonem] am Rand ergänzt.